

Αρχική σελίδα>Χρήματα/Χρηματικές απαιτήσεις>Μικροδιαφορές Μικροδιαφορές

Κροατία

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

Στη Δημοκρατία της Κροατίας οι μικροδιαφορές διέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 457-467 του κώδικα πολιτικής δικονομίας (*Zakon o parničnom postupku*) (Narodne Novine (ΕΕ Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της Κροατίας), αριθ. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 και 89/14 στο εξής: ZPP), ενώ η διαδικασία μικροδιαφορών του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών (στο εξής: κανονισμός αριθ. 861/2007) διέπεται από τις διατάξεις των άρθρων 507.ο - 507.ž ZPP.

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Ως διαδικασία μικροδιαφορών ενώπιον των ειρηνοδικείων νοείται η διαφορά που έχει ως αντικείμενο αξίωση ποσού έως 10 000 HRK (κούνα Κροατίας).

Στη διαδικασία ενώπιον των εμποροδικείων, μικροδιαφορές συνιστούν οι διαφορές που έχουν ως αντικείμενο αξίωση ποσού έως 50 000 HRK.

Στη διαδικασία μικροδιαφορών υπάγονται επίσης οι μη αποτιμητές σε χρήμα διαφορές, στις οποίες όμως ο ενάγων έχει συμφωνήσει να λάβει ποσό ύψους έως 10 000 HRK (ειρηνοδικεία) ή 50 000 HRK (εμποροδικεία) προς ικανοποίηση της αξίωσης.

Στη διαδικασία μικροδιαφορών υπάγονται επίσης οι διαφορές που δεν έχουν αντικείμενο χρηματική αξίωση, αλλά την παράδοση κινητών περιουσιακών στοιχείων αξίας που, σύμφωνα με τον ενάγοντα, δεν υπερβαίνει το ποσό των 10 000 HRK (ειρηνοδικεία) και των 50 000 HRK (εμποροδικεία).

Σύμφωνα με τις υφιστάμενες ρυθμίσεις για την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών, ο κανονισμός αριθ. 861/2007 εφαρμόζεται όταν το ύψος της αξίωσης δεν υπερβαίνει το ποσό των 2 000 EUR κατά τον χρόνο που το έντυπο της αγωγής παραλαμβάνεται από το δικαστήριο ή το αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο, εξαιρουμένων όλων των τόκων, εξόδων και τελών.

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Η διαδικασία μικροδιαφορών διεξάγεται ενώπιον των ειρηνοδικείων και των εμποροδικείων, βάσει των κανόνων περί καθ' ύλην αρμοδιότητας των άρθρων 34 και 34.β ZPP. Η διαδικασία μικροδιαφορών κινείται με την άσκηση αγωγής ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου, δηλαδή με κατάθεση αίτησης εκτέλεσης βασισμένης σε συμβολαιογραφικό έγγραφο, εφόσον έχει προβληθεί εγκαίρως παραδεκτή ένσταση κατά του εκτελεστού τίτλου.

1.3 Έντυπα

Τα έντυπα και οι άλλες αιτήσεις ή δηλώσεις κατατίθενται γραπτώς, με τηλεομοιοτυπία ή μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, και χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών που διεξάγεται βάσει του κανονισμού αριθ. 861/2007.

Δεν προβλέπονται άλλα τυποποιημένα έντυπα για την κίνηση της διαδικασίας μικροδιαφορών.

1.4 Συνδρομή

Ο ZPP δεν περιλαμβάνει ειδικές διατάξεις για τη νομική συνδρομή (ευεργέτημα πενίας) στη διαδικασία μικροδιαφορών. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας μικροδιαφορών, ο ενάγων μπορεί να εκπροσωπείται από δικηγόρο.

Αν έχουν πληρωθεί οι προϋποθέσεις των διατάξεων του νόμου περί δωρεάν νομικής συνδρομής (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*) (Narodne Novine (ΕΕ Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της Κροατίας), αριθ. 143/13 – https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2013_12_143_3064.html), οι διάδικοι έχουν δικαίωμα πρωτογενούς και δευτερογενούς νομικής συνδρομής.

Κατάλογος των επίσημων ενώσεων και των κέντρων παροχής νομικών συμβουλών που προσφέρουν νομική συνδρομή διατίθεται στον ακόλουθο σύνδεσμο:

<https://pravosudje.gov.hr/istaknute-teme/besplatna-pravna-pomoc/ovlastene-udruge-i-pravne-klinike-za-pruzanje-primarne-pravne-pomoci/6190>

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Στη διαδικασία μικροδιαφορών, οι διάδικοι πρέπει να εκθέτουν όλα τα πραγματικά περιστατικά που αποτελούν τη βάση της αξίωσής τους, το αργότερο με την κατάθεση της αγωγής ή του υπομνήματος αντίκρουσης, και να προσάγουν κάθε τυχόν αναγκαίο αποδεικτικό στοιχείο για την υποστήριξη των πραγματικών περιστατικών που εκτίθενται.

Οι διάδικοι μπορούν να εκθέτουν νέα πραγματικά περιστατικά ή να προσάγουν νέα αποδεικτικά στοιχεία σε προδικαστική προφορική ακρόαση, μόνο αν, χωρίς δική τους υπαιτιότητα, δεν ήταν σε θέση να τα εκθέσουν ή να τα προσάγουν με την αγωγή ή την αντίκρουση.

Το δικαστήριο δεν λαμβάνει υπόψη τα τυχόν νέα πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία που εκτίθενται ή προτείνονται από τους διαδίκους στην προδικαστική προφορική ακρόαση σε αντίθεση με την προαναφερθείσα διάταξη.

Οι γενικές διατάξεις του ZPP ισχύουν κατά τη διεξαγωγή των αποδείξεων. Συνεπώς, οι αποδείξεις στη διαδικασία μικροδιαφορών μπορεί να συνίστανται σε επιθεωρήσεις, έγγραφα, καταθέσεις μαρτύρων, εκθέσεις πραγματογνωμοσύνης που έχει διαταχθεί από το δικαστήριο και αποδεικτικά στοιχεία που παρέχουν οι διάδικοι, και το δικαστήριο αποφασίζει ποιο από τα προσαχθέντα αποδεικτικά στοιχεία χρησιμοποιείται για τη στοιχειοθέτηση των πραγματικών περιστατικών της υπόθεσης.

Περισσότερες πληροφορίες για τη διεξαγωγή των αποδείξεων παρέχονται στην ενότητα πληροφοριών με τίτλο «Διεξαγωγή αποδείξεων-Δημοκρατία της Κροατίας» (*Izvodjenje dokaza – Republika Hrvatska*).

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Η διαδικασία μικροδιαφορών διεξάγεται γραπτώς.

Στη διαδικασία μικροδιαφορών, η αγωγή επιδίδεται πάντοτε στον εναγόμενο, ώστε ο εν λόγω διάδικος να έχει τη δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις, ενώ το δικαστήριο τον καλεί να καταθέσει υπόμνημα αντίκρουσης και ενημερώνει τους διαδίκους ότι ο/η ενάγων/-ουσα θεωρείται ότι έχει αποσύρει την αγωγή αν δεν παρασταθεί στην πρώτη δικασίμο ότι στη συγκεκριμένη διαδικασία οι διάδικοι πρέπει να εκθέσουν όλα τα πραγματικά περιστατικά το αργότερο με την κατάθεση της αγωγής ή της αντίκρουσης ότι κατά την προδικαστική προφορική ακρόαση δεν μπορούν να εκτεθούν νέα πραγματικά περιστατικά ή να προταθούν νέα αποδεικτικά στοιχεία, εκτός από τις περιπτώσεις που ορίζονται στο άρθρο 461α παράγραφος 3 ZPP, όταν οι διάδικοι, χωρίς καμία υπαιτιότητά τους, δεν ήταν σε θέση να εκθέσουν τα πραγματικά περιστατικά ή να προτείνουν αποδεικτικά στοιχεία πριν από την έναρξη της προδικαστικής προφορικής ακρόασης και ότι προσφυγή κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται μόνο για ουσιώδεις παραβάσεις των διατάξεων πολιτικής δικονομίας που αναφέρονται στο άρθρο 354 παράγραφος 2, που συνίστανται στα εξής:

• σημείο 1 - εάν στην έκδοση της απόφασης μετείχε δικαστής που έπρεπε να έχει εξαιρεθεί βάσει του νόμου (άρθρο 71 παράγραφος 1 στοιχεία 1-6 ZPP) ή που είχε αποκλειστεί με δικαστική απόφαση, ή πρόσωπο που δεν είχε την ιδιότητα του δικαστή,

- σημείο 2 - εάν εκδόθηκε απόφαση επί αξίωσης σε διαφορά που δεν υπάγεται στη δικαστική αρμοδιότητα (άρθρο 16 ZPP),
- σημείο 4 - εάν, αντίθετα με τον ZPP, το δικαστήριο βάσει την απόφασή του σε απαράδεκτους ισχυρισμούς των διαδίκων (άρθρο 3 παράγραφος 3 ZPP),
- σημείο 5 - εάν, αντίθετα με τον ZPP, το δικαστήριο εξέδωσε απόφαση βασιζόμενο στην παραδοχή της αξίωσης, την παραίτηση από την αξίωση, σε ερήμην απόφαση ή απόφαση χωρίς δίκη,
- σημείο 6 - εάν, λόγω παράνομων πράξεων, και ιδίως μη επίδοσης (δικαστικών εγγράφων) οποιοσδήποτε διάδικος δεν είχε τη δυνατότητα δικαστικής ακρόασης
- σημείο 8 - εάν ένα πρόσωπο που δεν μπορεί να είναι διάδικος στη διαδικασία μετείχε σ' αυτήν ως ενάγων ή εναγόμενος, ή εάν το νομικό πρόσωπο δεν εκπροσωπήθηκε ως διάδικος από το εξουσιοδοτημένο πρόσωπο, ή εάν ένας ανίκανος διάδικος δεν εκπροσωπήθηκε από νόμιμο αντιπρόσωπο, ή εάν ο νόμιμος αντιπρόσωπος ή ο πληρεξούσιος δεν διέθετε την αναγκαία εξουσιοδότηση για να μετάσχει σε κατ' αντιμωλίαν δίκη ή να προβεί σε συγκεκριμένες οικονομικές πράξεις και η αντιδικία ή οι συγκεκριμένες οικονομικές πράξεις δεν εγκρίθηκαν μεταγενέστερα
- σημείο 9 - εάν μια απόφαση εκδόθηκε επί αξίωσης ως προς την οποία υφίσταται εκκρεμοδικία ή για την οποία έχει ήδη εκδοθεί νομικά δεσμευτική απόφαση ή εάν έχει ήδη επιτευχθεί δικαστικός συμβιβασμός ή συμβιβασμός που, βάσει ειδικών κανονισμών, έχει γνωρισματα δικαστικού συμβιβασμού,
- σημείο 10 - εάν το κοινό αποκλείστηκε από τη δίκη, κατά παράβαση του νόμου,
- σημείο 11 ZPP - εάν η απόφαση έχει ελαττώματα που την καθιστούν ανεπίδεκτη εκτίμησης και ιδίως εάν το διατακτικό της απόφασης είναι ακατάληπτο, αντιφατικό ή αντίκειται στο αιτιολογικό της, ή εάν η απόφαση δεν διαθέτει αιτιολογικό ή δεν προσδιορίζει τους λόγους για τα αποφασιστικής σημασίας πραγματικά περιστατικά ή αν οι εν λόγω λόγοι στερούνται σαφήνειας ή είναι αντιφατικοί ή αν υπάρχει αντίφαση ως προς τα αποφασιστικής σημασίας πραγματικά περιστατικά μεταξύ όσων ορίζονται στο αιτιολογικό μέρος της απόφασης σχετικά με το περιεχόμενο των εγγράφων ή των πρακτικών αναφορικά με τις καταθέσεις που δόθηκαν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας και τα ίδια τα έγγραφα και τα πρακτικά ή σε περίπτωση νομικού σφάλματος.

Αν ο διάδικος έχει προσωρινή ή μόνιμη κατοικία εκτός της Δημοκρατίας της Κροατίας και η διεύθυνσή του είναι γνωστή, η επίδοση των δικαστικών εγγράφων πραγματοποιείται σύμφωνα με τους κανόνες που είναι δεσμευτικοί για τη Δημοκρατία της Κροατίας και το δικαίο της ΕΕ, ιδίως ως προς τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 13 του κανονισμού αριθ. 861/2007.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Η απόφαση στη διαδικασία των μικροδιαφορών εκδίδεται αμέσως μετά το πέρας της κύριας ακρόασης. Με την έκδοση της απόφασης, ο δικαστής οφείλει να υποδείξει στους παριστάμενους διαδίκους τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορούν να προσφύγουν κατά της απόφασης.

Ελλείψει ειδικών διατάξεων που να καθορίζουν το περιεχόμενο της απόφασης στη διαδικασία των μικροδιαφορών, ισχύουν οι γενικές διατάξεις του ZPP, δηλαδή το άρθρο 338 ZPP, που ορίζει ότι η γραπτή απόφαση πρέπει να περιλαμβάνει επίσημο προοίμιο, διατακτικό και αιτιολογικό.

Το προοίμιο της απόφασης περιλαμβάνει: μνεία του γεγονότος ότι η απόφαση απαγγέλλεται στο όνομα της Δημοκρατίας της Κροατίας τον τίτλο του δικαστηρίου το ονοματεπώνυμο του δικαστή ή του προέδρου της σύνθεσης, του εισηγητή δικαστή και των μελών του δικαστηρίου, το ονοματεπώνυμο ή την επωνυμία και τη διεύθυνση κατοικίας ή την έδρα των διαδίκων, τους νομίμους εκπροσώπους και αντιπροσώπους τους συνοπτική μνεία του αντικείμενου της διαφοράς την ημερομηνία περάτωσης της δίκης μνεία των διαδίκων, των νομίμων εκπροσώπων τους και αντιπροσώπων τους που παραστάθηκαν στην εν λόγω δίκη και την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης.

Το διατακτικό της απόφασης περιλαμβάνει την απόφαση του δικαστηρίου με την οποία γίνονται δεκτές ή απορρίπτονται οι συγκεκριμένες αξιώσεις επί της ουσίας και οι επικουρικές αξιώσεις, καθώς και απόφαση περί της ύπαρξης ή μη ύπαρξης της επίμαχης αξίωσης (άρθρο 333 του ZPP).

Στο αιτιολογικό το δικαστήριο εκθέτει συνοπτικά τους ισχυρισμούς των διαδίκων, τα πραγματικά περιστατικά που εξέθεσαν και τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισαν, ποια από τα εν λόγω πραγματικά περιστατικά διαπίστωσε, τον λόγο και τον τρόπο που διαπίστωσε τα εν λόγω πραγματικά περιστατικά και αν τα διαπίστωσε με την εξέταση των αποδεικτικών στοιχείων, ποια αποδεικτικά στοιχεία προτάθηκαν και τον λόγο και τον τρόπο που αξιολογήθηκαν. Το δικαστήριο ορίζει συγκεκριμένα ποιες διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου εφαρμόστηκαν κατά την έκδοση της απόφασης επί των αξιώσεων των διαδίκων και παραθέτει τη θέση του, εφόσον απαιτείται, επί των θέσεων των διαδίκων για τη νομική βάση της διαφοράς και για κάθε αίτηση ή ένσταση για την οποία δεν εξέθεσε τη σχετική αιτιολογία στις αποφάσεις που έλαβε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.

Το αιτιολογικό ερήμην απόφασης, απόφασης που βασίστηκε στην παραδοχή της αξίωσης ή απόφασης που βασίστηκε στην παραίτηση από την αξίωση περιέχει μνεία μόνο των λόγων έκδοσης των εν λόγω αποφάσεων.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Η απόφαση αποζημίωσης των εξόδων της διαδικασίας μικροδιαφορών εκδίδεται βάσει των γενικών διατάξεων του ZPP, κατά τις οποίες ο εξ ολοκλήρου ηττηθείς διάδικος οφείλει να αποζημιώσει τον αντίδικο και τον/την παρεμβαίνοντα/-ουσα αυτού για τα έξοδά τους.

Αν ο/η διάδικος που κατέθεσε την αγωγή νικήσει εν μέρει, το δικαστήριο μπορεί, βάσει του επιτευχθέντος αποτελέσματος, να διατάξει κάθε διάδικο να επιβαρυνθεί με τα έξοδά του ή να διατάξει τον έναν διάδικο να καταβάλει στον άλλο και τον/την παρεμβαίνοντα/-ουσα αυτού αναλογικό μερίδιο των εξόδων. Το δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι ο ένας διάδικος θα πρέπει να καταβάλει όλα τα έξοδα του αντιδίκου και του/της παρεμβαίνοντος/-ουσας αυτού, αν η αξίωση του/της αντιδίκου ευοδώθηκε μόνον ως προς ένα δευτερεύον μέρος της και δεν προέκυψαν χωριστά έξοδα για το εν λόγω μέρος.

Από την άλλη, ο διάδικος οφείλει, ανεξάρτητα από την έκβαση της υπόθεσης, να αποζημιώσει όλα τα έξοδα του/της αντιδίκου που απορρέουν από δική του υπαιτιότητα ή από συμβάντα που υπέστη.

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Στη διαδικασία μικροδιαφορών, οι διάδικοι μπορούν να ασκήσουν έφεση κατά της πρωτοβάθμιας απόφασης εντός οκτώ ημερών.

Η προθεσμία της έφεσης υπολογίζεται από την ημέρα έκδοσης της απόφασης. Αν η διάταξη επιδόθηκε σε διάδικο, η προθεσμία υπολογίζεται από την ημερομηνία της επίδοσης.

Η απόφαση που περατώνει τη διαδικασία μικροδιαφορών μπορεί να προσβληθεί για τους λόγους που περιγράφονται διεξοδικά στο σημείο 1.6, δηλαδή για ουσιαστική παράβαση των κανόνων πολιτικής δικονομίας που αναφέρονται στα σημεία 1, 2, 4, 5, 6, 8, 9, 10 και 11 του άρθρου 354 παράγραφος 2 ZPP ή για νομικό σφάλμα.

Τελευταία επικαιροποίηση: 23/08/2018

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.